

Deel 10: DE PARTIJAFDELING

Structuur, werking, beheer en beleid zijn de drijfkrachten achter de dynamische werking van een partijafdeling. De leden, die zich thuis voelen in een soort "Rode Familie", zijn in principe elkaars kameraden binnen een broederschap met de solidariteitsidee als uitgangspunt. De Vilvoordse afdeling is door de jaren heen daarvan een voorbeeld geweest. De gemotiveerde inzet van de partijadministratieven enerzijds en de politieke mandatarissen anderzijds werden op nationaal en federaal vlak geloofd. Allen die zich in deze voorbije 115 jaar verdienstelijk hebben gemaakt, verdienen derhalve alle lof. Ook onze leden, sympathisanten en onze kiezers hebben bijgedragen tot de uitstraling van de socialistische beweging.

Een speciale vermelding nochtans voor vader en zoon Gelders Frans die ontegensprekelijk de bezielers van deze afdeling geweest zijn. Vooral Frans Gelders zoon was binnen de socialistische beweging een invloedrijke figuur op nationaal en internationaal vlak. Ook dienen vermeld Gust De Vuyst en Maxime Stroobant, als senatoren, Hans Bonte, als volksvertegenwoordiger en Frans Gelders en Ernest De Bock, als burgemeester. De talrijke schepenen, voorzitters OCMW, provincieraadsleden, gemeenteraadsleden en leden van vele raden hebben allen op hun bevoegdheids-terrein het partijprogramma zoveel als mogelijk uitgevoerd. Daarenboven hebben Robert Senelle, Felix Libeer, Robert Moucheron en Jean-Pierre Janssens in ministeriële kabinetten leidende functies uitgeoefend onder de Ministers Van Acker, De Batselier, Tobback en De Wulf, die met onze partijafdeling een bijzonder nauwe band had. Op

PARTIJADMINISTRATIEF

vlak dienen zeker deze vermeld die ononderbroken meer dan 30 jaar een uitvoerende, leidende functie binnen het partijbestuur hebben uitgeoefend en het statutair cumulverbod met een politiek mandaat streng toegepast hebben namelijk Jef Engels, Felix Libeer en Antoon Lefèvre, spilfiguur in deze afdeling.

Jef Engels
(voorzitter tot 1970)

Antoon Lefèvre
(voorzitter van 1970
tot 1983)

Felix Libeer
(voorzitter van 1983 tot
1989)

Dit alles gekoppeld aan actieve wijkafdelingen en een sterk propagandacomité met Lucien Croon als voorzitter, resulteert begin jaren 1980 in een ledental dat schommelt rond 2200.

LEDENAANTAL 1989 EN AFGEVAARDIGDEN OP CONGRESSEN

	1982	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	ST.
AFFLIGEM (Hekelgem+Terafene)	69	81	90	85	61	55	53		
ASSE (Asse + Zellik)	646	647	651	654	651	650	638	635	9.
BEERSEL (Dworp + Huizingen + Lot)	496	421	356	480	467	400	407		
DILBEEK (+ St.Martens-Bodegem)	244	193	159	222	166	156	142	142	4.
GALMAARDEN (Vollezele + Tollembeek)	101	59	55	67	72	67	65	71	4.
GOOIK (+ Oetingen + Leerbeek)	34	29	29	34	35	31	32	35	3.
GRIMBERGEN (+ Humbeek + Strombeek)	463	409	386	447	437	481	555	526	9.
HALLE (+ Buizingen + Lembeek)	1052	1055	989	877	814	781	759	728	11.
HERNE (+ Herfelingen)	80	74	81	61	51	53	61	62	3.
HOEILAART		53	51	38	32	14	12	10	1.
KAMPENHOUT (+ Berg)	57	55	61	64	65	76	65	66	3.
KAPELLE O/D BOS	348	418	414	416	401	401	402	403	6.
KRAAINEM	19	18	17	34	27	28	10	23	1.
LENNIK	61	56	50	47	42	36	37	31	1.
LIEDEKERKE	400	370	304	348	366	343	327	304	5.
LONDERZEEL	51	52	51	53	51	52	50		
MACHELEN (+ Diegem)	680	652	659	689	703	713	729	720	10.
MEISE	68	58	76	89	66	64	73	62	2.
MERCHTEM	108	97	110	110	116	102	104	93	2.
OPWIJK	87	100	94	102	105	101	97	100	2.
OVERIJSE	79	90	87	94	104	120	116	134	3.
ROOSDAAL	160	145	145	145	62	43	40	30	1.
ST.GENESIUS-RODE	146	74	95	145	136	135	89	103	3.
ST.-P.-LEEUV (+ Vlezenbeek+Ruisbroek)	291	319	350	263	247	224	229	232	6.
STEENOKKERZEEL (Perk + Melsbroek)	200	202	196	201	226	276	277	188	5.
TERNAT (St. Kath.Lombeek)	337	340	346	340	380	385	402	405	7.
VILVOORDE	2164	2037	2012	1874	1803	1681	1660	1601	19.
WEMMEL							15	20	1.
WEZEMBEEK-OPPEM							29	51	2.
ZAVENTEM (+Sterrebeek+St.-St.Woluwe)	264	216	269	344	400	457	506	507	9.
ZEMST (+Elewijt+Hofstade+Weerde + Eppegem)	1077	1004	985	989	986	960	958		
ANDERLECHT	802	703	703	701	675	651	662	676	8.
BRUSSEL, Laken, Neder-over-Heembeek	280	251	292	282	258	224	199	157	3.
ELSENE	68	34	32	39	24	24	30	56	1.
ETTERBEEK	71	105	107	112	116	120	102	103	3.
EVERE	41	61	62	61	65	62	75	72	2.
GANSOREN			12						
JETTE	450	472	485	493	618	618	639	640	8.
KOEKELBERG	61	52	52	52	54	54	55		2.
OUDEGEM	29	19	22	26	26	30	30	30	1.
SCHAARBEEK	177	167	167	118	113	101	102	108	3.
ST.-AGATHA-BERGHEM	35	33	29	42	35	57	43		
ST.GILLIS	42	18	12	15	15	12	11	4	1.
ST.JANS-MOLENBEEK	106	137	138	140	171	180	192	203	4.
ST.JOOST-TEN-NODE	11	13	12	12	12	1	5	14	1.
ST.-LAMBRECHTS-WOLUWE	11	26	18	26	48	42	63	63	2.
ST.-PIETERS-WOLUWE	37	40	28	34	32	35	38	35	1.
UKKEL			11	19	26	19	20	20	1.
VORST			18	7	6	10	18		
WATERMAAL-BOSVOORDE	54	32	29	30	35	28	25	26	1.

12078 11518 11385 11521 11401 11153 11248

De afdeling werd trouwens door het nationaal partijbureau gevierd wegens het hoogste aansluitingspercentage in Vlaanderen in verhouding tot de plaatselijke bevolking. Het

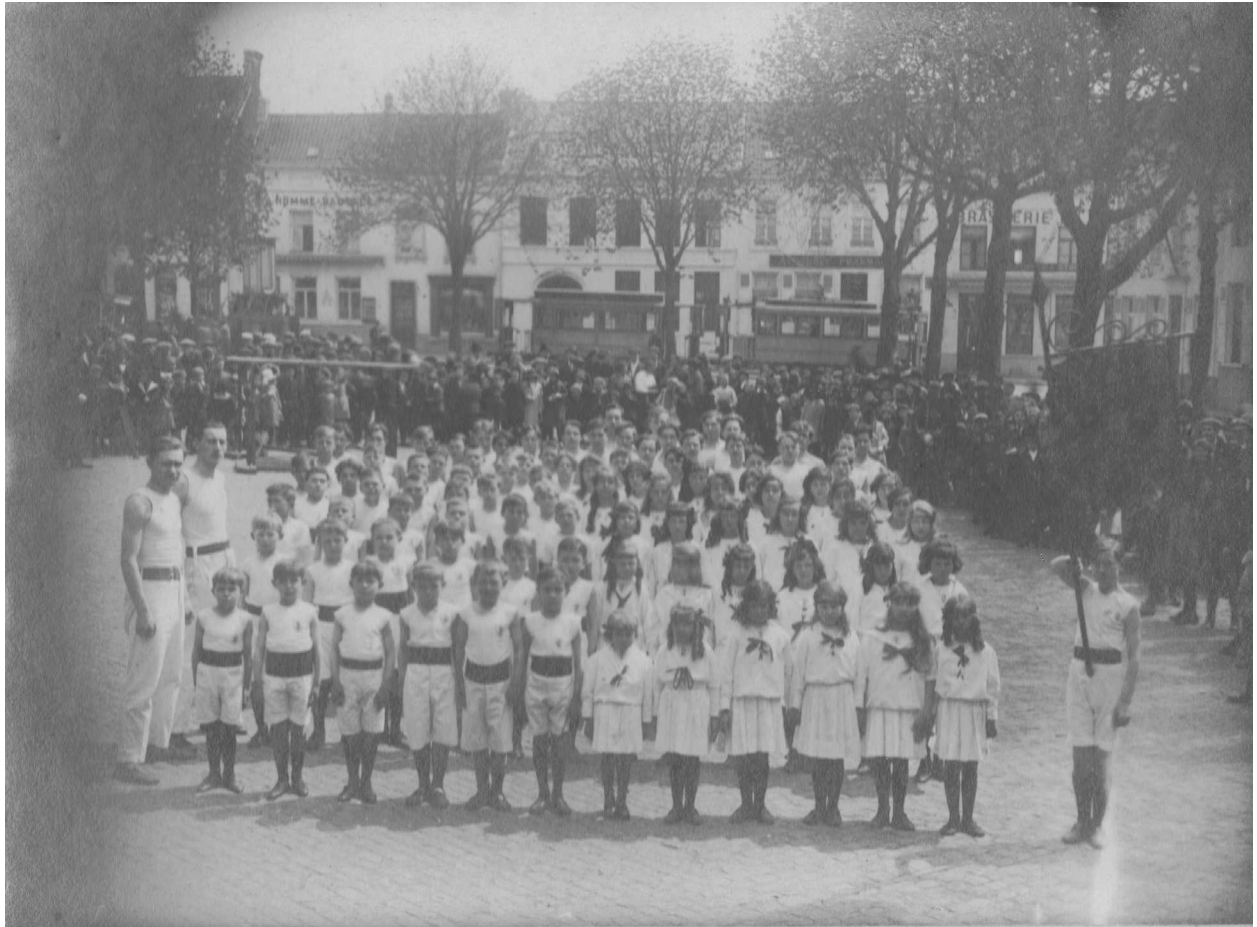
PARTIJPROGRAMMA

was natuurlijk van essentieel belang. Als basisprincipe was de solidariteit primordiaal. Solidariteit die niet alleen stoelt op vriendschapsnetwerken, naastenliefde of liefdadigheid, maar op het zich op wettelijke basis aantrekken van elkaars lot en bereid zijn een deel van de bestaansrisico's van anderen, meestal minderbedeelden, over te nemen. Kortom, een gelijkere en meer rechtvaardige verdeling van kennis, macht en bezit. In de plaatselijke programma's was deze leidraad terug te vinden in de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen (Van Helmontziekenhuis en rusthuis), openbare werken (vaartbrug), groen (domein Drie Fontein), sociale woningbouw (Intervilvoordse), onderwijs (wijkgerichte gemeentescholen), sportinfrastructuren, verantwoorde structuurplannen en aan actieve tewerkstellingspoliek. Is de

WERKING

van deze partijafdeling nu altijd en in alle omstandigheden rimpelloos, harmonieus verlopen? Carl Smitt's beruchte definitie van de politiek is dat het de kunst is om vrienden en vijanden "op leven en dood" van elkaar te onderscheiden, en Lenins uitspraak dat het revolutionaire geweld de vroedvrouw was van de nieuwe communistische maatschappij waren zeker niet de stelregels van de interne menselijke verhoudingen en de betrekkingen met de andere politieke formaties. Het rationeel openbaar debat zou in een democratisch bestel de basis van alle acties moeten zijn, en zou moeten leiden tot door de meerderheid te verdedigen beslissingen en resoluties. Daarbij was er het terugkerend probleem van het tendensrecht binnen de partij waarbij het aftasten van de grenzen tot waar het recht op vrije meningsuiting kon gaan zonder zich buiten de door de algemene ledenvergadering of congressen goedgekeurde teksten of resoluties te plaatsen. Maar in tegenstelling met de postmarxiste Chantal Mouffe die het begrip "vriendelijke vijanden" verdedigt, blijft de vraag of een consensus mogelijk is wanneer politieke en persoonsgebonden standpunten en belangen te dikwijls lijnrecht tegenover elkaar staan en het noodzakelijk gevonden wordt dit publiekelijk te moeten manifesteren. Dit geeft aanleiding tot het verstoren van de goede werking van een politieke beweging en eindigt met confrontaties die nefast zijn voor de uitstraling van de beweging. Zo onttaardt de vrije meningsuiting te dikwijls in wat in de Verenigde Staten "hate speech" genoemd wordt. Zo verwordt de socialistische "kameraad-schap" te vaak in clanloyauteit waarop de partijafdeling geen vat meer heeft. Nochtans moet de democratische politiek niet gaan over het hier theoretische begrip "wees mijn broeder of kameraad of ik vernietig je", maar over het vreedzaam samenleven van alles wat daartussen zit: mede- en tegenstanders, rivalen en concurrenten (cfr. journalist Dick Pels in het artikel "De Terreur van de Broederschap" in de Groene Amsterdammer 51-52/08). Ook de tekst van Beatles componist John Lennon "All you need is love" zou geen duurzame oplossing gebracht hebben. Het niet toepassen van deze basisprincipes, niettegenstaande de herhaalde verwittigingen vanwege de plaatselijke, federale en nationale partijleiding, heeft in onze afdeling desastreuze gevolgen gehad, met een totale verwarring als gevolg. Het droevige resultaat was de ontbinding van de partijafdeling in december 1998. De beste methode, namelijk het regelen van meningsverschillen via dialoog en niet met administratieve

maatregelen is, volgens het nationaal partijbureau, op onwil gestuit en kon derhalve niet toegepast worden.

Strijd en Vreugd Volkskinderen op de Grote Markt Vilvoorde (omstreeks 1924); toen de toekomst van de partijafdeling

BESLUIT

Alle beschikbare partijdocumenten en persoonlijke nota's werden aan het AMSAB-Instituut voor Sociale Geschiedenis te Gent overgemaakt. Ooit zal misschien de objectieve geschiedenis van de partijafdeling Vilvoorde geschreven worden. Ondertussen moet het progressief project, dat in april 2005 startte, kans op slagen krijgen opdat het vernieuwd bestuur rond Hans Bonte in veel minder gunstige omstandigheden dan vroeger, de partijafdeling verder bergop krijgt. In een volgende bijdrage zal trouwens met enige commentaar een overzicht gegeven worden van de electorale resultaten door de jaren heen.

Felix Libeer Mei 2009